

PÅSKE for mænd og kvinder – for os

Aarhus og Kbh, påskedag 5.4.2026, LGJ

Salmer: 190, #1, #2, 199, #7 [7, 199 // 208, 431, 202](#)

Evangelium: Matthæus 28,1-8

Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne: "Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det."

Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det.

Påskens er en dejlig tid for alle danskere. Mange af os fejrer med gode venner og familie til påskefrokost. Og en dejlig tur i skoven eller ved stranden, hvor vi nyder, at foråret er på vej. Sådan vil vi alle gerne fejre højtiden.

Men den første påske blev fejret af dem, som gik ud til en grav – og af dem, som sad i frygt. Påske blev fejret af en røver på korset.

Det er det stærke ved vor kristne tro, at vi ikke skal flygte fra døden, for at få liv. Nej, Livet kommer til os midt i sorgen og lidelsen og frygten og døden. Jesus Kristus, kommer til os med sin frelse og fred. Kristen påske er for kvinder, der har mistet, og for disciple, som vidste med sit selv, at de havde svigtet. Og for en forbryder på et kors.

1. Påske for kvinder

Matthæus fortæller, at det blev påske for kvinderne: *Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven.*

Det er bemærkelsesværdigt. I kulturen dengang anså mænd sig for at være mere betydningsfulde end kvinder. Og muligvis er det også sådan i vores kultur. Men Herren åbenbarede først sin opstandelse for kvinderne. Og gennem kvinderne hørte mændene, at Jesus var opstået.

Vi ved, at kvinder fulgte Jesus til korset: Apostlen Johannes fortæller: *Men ved Jesu kors stod hans mor,*

EASTER for men and women – for us

Aarhus and Copenhagen, Easter Sunday 5.4.2026, LGJ

Psalms: 190, #1, #2, 199, #7 [7, 199 // 208, 431, 202](#)

Matt. 28:1-10 NAU

Now after the Sabbath, as it began to dawn toward the first day of the week, Mary Magdalene and the other Mary came to look at the grave. 2 And behold, a severe earthquake had occurred, for an angel of the Lord descended from heaven and came and rolled away the stone and sat upon it. 3 And his appearance was like lightning, and his clothing as white as snow. 4 The guards shook for fear of him and became like dead men. 5 The angel said to the women, "Do not be afraid; for I know that you are looking for Jesus who has been crucified. 6 "He is not here, for He has risen, just as He said. Come, see the place where He was lying. 7 "Go quickly and tell His disciples that He has risen from the dead; and behold, He is going ahead of you into Galilee, there you will see Him; behold, I have told you." 8 And they left the tomb quickly with fear and great joy and ran to report it to His disciples.

Easter is a wonderful time for all Danes. Many of us celebrate with good friends and family for Easter lunch. And a nice walk in the woods or at the beach, where we enjoy that spring is on its way. This is how we all want to celebrate the holiday.

But the first Passover was celebrated by those who went out to a grave – and by those who sat in fear. Easter was celebrated by a thief on the cross.

It is the strength of our Christian faith that we should not flee from death in order to find life. Life comes to us in the midst of sorrow and suffering and fear and death. Jesus Christ, is coming to us with His salvation and peace. Christian Easter is for women who have lost and for disciples who knew with themselves that they had failed. And for a criminal on a cross.

1. Easter for women

Matthew tells us that it was Easter for women: *After the Sabbath, when it dawned on the first day of the week, Mary Magdalene and the second Mary came to see the tomb.*

That is remarkable. In that culture men considered themselves to be the most important human beings. Probably that is also the case in our culture. But the Lord first revealed His resurrection to the women. And through the women, it was said to the men.

We know that women followed Jesus to the cross: There the apostle John says: *25 But at the cross of Jesus stood*

hans mors søster, Maria, Klopas' hustru, og Maria Magdalene (Joh 19,25).

Og efter hans død læser vi: *De kvinder, som var kommet fra Galilæa sammen med Jesus, fulgte efter og så graven, og hvordan hans legeme blev lagt dér. Og da de var vendt tilbage, tilberedte de vellugtende salver og olier; men sabbatten over holdt de sig i ro efter lovens bud (Luk 23,55-56)*

Påske er for dem, som har mistet deres aller kæreste Herre. De flygter ikke fra sorgen, men opsøger gravstedet. Kvinderne gør det.

Hvor er de stærke mænd? Mon de går på kirkegården? De flygter snarere bort fra døden for om muligt at sikre sit lidt mere liv. Men påske og liv er for kvinder på kirkegården. Det ser ikke ud af noget særligt. Men det er det største af alt.

En kvinde, som henter en vandkande og er ved at sætte blomsterne til rette foran gravstenen. Hun kommer på den kirkegård, hvor hun også selv skal begravnes.

En kvinde, som i tro sætter blomster på alteret. Her bliver det påske.

Det er til disse kvinder, at englen siger ”**Frygt ikke!**” Håb i denne håbløse situation. Vores Herre og mester lever. Han har gjort det igen! Overrasket os. Og vundet over den værste fjende i vores liv: døden og den onde djævel. Påske på kirkegården. **Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde.**

De, som holder påske fjernt fra kirkegårdens blomster og fra blomsterne på alteret i gudstjenesten, for dem bliver det ikke påske.

2. Påske for mænd

Hvor var mændene blevet af? De sad påskedags aften bag lukkede døre. To af dem var på vej bort til Emmaus, på vej bort fra død og håbløshed. De skulle ikke på kirkegården. Stærke fiskere, seje mænd, som tidligere havde fortalt hinanden om deres bedrifter. Men ikke denne morgen. Deres bedrifter de seneste dage var ikke noget at fortælle om. De sad med nederlag og skyld. De forstod ikke noget af det hele. De havde mistet overblikket. De var ikke de mænd, som det gerne ville være det. De var mænd med skyld. Svage mænd. Nederlagets mænd! Måske ligesom nogle af os?

Det er sådan, mænd er, når det kommer til stykket. Sådan er vi. Overhalet af vor egen personlige skyld og svigt. Omsluttet af skylden. Hvor skulle de flygte hen? Skylden og nederlaget vil jo altid forfølge dem.

Da er det, at påskebudskabet bliver givet netop til sådanne mænd. Påske for mænd. Kvinderne bringer påskebudskabet til mændene: **v7 Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og**

his mother, his mother's sister, Mary the wife of Clopas, and Mary Magdalene (John 19:25).

And after his death we read: *The women who had come from Galilee with Jesus followed and saw the tomb and how his body was laid there. And when they had returned, they prepared sweet-smelling ointments and oils; but they kept the Sabbath in peace according to the commandments of the law (Luke 23:55-56)*

Easter is for those who have lost their dearest Lord. They do not flee from grief, but seek out the grave. The women do it.

Where are the strong men? I wonder if they go to the cemetery? Rather, they flee from death in order to secure a little more life, if possible. But Easter and life are for women in the cemetery. It doesn't look like anything special. But that's the biggest thing of all.

A woman who fetches a watering can and is about to put the flowers in front of the gravestone. She goes to the cemetery where she herself will also be buried.

A woman who in faith puts flowers on the altar. Here it will be Easter.

It is to these women that the angel says, "**Fear not!**" Hope in this hopeless situation. Our Lord and Master is alive. He's done it again! He surprises us. He won over the worst enemy in our lives: death and the evil devil. Easter in the cemetery. **And they hurried away from the tomb with fear and great joy.**

Those who celebrate Easter far from the flowers of the cemetery and from the flowers on the altar in the divine service, for them it will not be Easter.

2. Easter for men

Where had the men gone? They sat on Easter Sunday evening behind closed doors. Two of them were already on their way to Emmaus – away from death and hopelessness. They were not going to the cemetery. Strong fishermen, tough men who had previously told each other about their exploits. But not this morning. Their achievements in recent days were nothing to talk about. They were left with defeat and guilt. They didn't understand anything. They had lost the overview. They were not the men they wanted to be. They were men with guilt. Weak men. Men of defeat! Maybe like some of us?

That's how men are when it comes down to it. That's how we are. Overtaken by our own personal guilt and failure. Surrounded by guilt. Where would they flee to? Guilt and defeat will always haunt them.

Then the Easter message is given exactly to such men. Easter for the men. The women bring the Easter message to the men: **7 And go quickly and tell his disciples that he has risen from the dead. And behold, he is going**

se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.

Sådan er det også hos os: Kvindernes blomster på alteret er også for mændene. Jesus lever og er levende til sted i gudstjenesten. Hans legeme og blod får vi fra dette alter.

Kvinderne skal synge om Jesus til alle os mænd, os, som Jesus havde kaldet som sine disciple, men havde lidt nederlag. Påske for de drenge og mænd, som er blevet døbt og oplært her i menigheden. For Jesus, vor frelser, er opstået og lever.

Kvinderne vendte tilbage fra graven og fortalte alt dette til de elleve og alle de andre. Det var Maria Magdalene og Johanna og Maria, Jakobs mor, og de andre kvinder, som var sammen med dem. De sagde dette til apostlene,

Men ville mændene tro det? Nej! Matthæus, som selv var en af de tolv, skriver: *v11 men det lød for dem som løs snak, og de troede ikke kvinderne.* Deres første reaktion var vantro - afvisning - løs snak.

Men Jesu opstandelse er ikke løs snak. Det kan ikke diskuteres om Jesus lever eller ej. Enten ligger hans lig i graven, eller også er han opstået. Og graven er tom. Og Jesus viser sig selv for mændene søndags aften.

Mon ikke Herren vil sige alle os mænd. Vi vil gerne være de stærke og kunne klare det hele. Men her bliver det klart for dem og os: Det er Jesus Kristus, som skaber vores fremtid.

Det bliver tydeligt for os, når kvinderne også fortalte mændene, hvad englen havde sagt, at de skulle. *Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham.* Planlægningen frem over var ikke op til mændene. Nej, de skulle lytte til Herrens ord. Det er heller ikke mændene i familien eller i menigheden, som står for planlægningen. Den har Herren ordnet. OG vi skal lytte og underordne os under Ham.

Han går i forvejen. Han har overhalet dig og er foran. Så flygt ikke fra livet ind nydelse. Indrøm din skyld og dit svigt. Tag med på kirkegården. Vær stille hos en syg ven. Del det evangelium med hinanden og andre, som kvinderne fik og gav til mændene: *Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt.*

Og da Jesus nogle dage eller uger senere mødtes med dem i Galilæa, sagde han ikke, at han ville gå forud for dem, men ville gå med dem til verdens ende.

3. OG lad os slutte med at høre, at det også blev påske tre dage før påske, nemlig langfredag. En røver indrømmede, at han på korset fik, hvad havde fortjent. Men han vendte sig til Jesus og bad: *Tænk på mig, når du kommer i dit rige!*" Og Jesus svarede:

ahead of you into Galilee. There you will see him. Now I have told you.

This is also the case with us: The women's flowers on the altar are also for men. Jesus lives and is alive in the service. His body and blood we receive from this altar.

The women are to sing about Jesus to all of us men, us whom Jesus had called as his disciples, but had suffered defeat. Easter for boys and men who have been baptized and trained here in the church. For Jesus, our Savior, has risen and lives.

The women *returned from the tomb and told all this to the eleven and all the others. They were Mary Magdalene, and Joan, and Mary, James's mother, and the other women who were with them. They said this to the apostles,*

But would the men believe it? No! Matthew, who was himself one of the twelve, writes: *But it sounded to them like loose talk, and they did not believe the women (v11).* Their first reaction was disbelief - rejection - loose talk.

But Jesus' resurrection is not loose talk. It is not debatable whether Jesus is alive or not. Either his body is in the grave, or he has risen. And the tomb is empty. And Jesus shows himself to the men on Sunday evening.

I wonder if the Lord will not say something to all men? We want to be the strong ones and be able to handle everything. But here it becomes clear to them and to us: It is Jesus Christ who creates our future.

This becomes clear to us when the women also told the men what the angel had told them to do. *And behold, he is going ahead of you into Galilee. There you will see him.* The planning ahead was not up to the men. No, they should listen to the word of the Lord. Nor is it the men in the family or in the congregation who are in charge of the planning. The Lord has arranged it. AND we must listen and submit to Him.

He goes ahead of you. He has overtaken you and is ahead. So don't run away from life looking searching for your own pleasure. Admit your guilt and your failure. Face death. Take a trip to the cemetery. Let us be quiet at a sickbed, and share the Gospel that the women received and gave to the men: *Do not be afraid! I know that you are searching for Jesus, the crucified one. He is not here; He has risen, as he has said.*

And when Jesus met with them in Galilee a few days or weeks later, he did not say that he would go before them, but would go with them to the end of the world.

3. AND let's end by hearing that it was also Easter three days before Easter, namely at Good Friday. One thief admitted that on the cross he got what he deserved. But he turned to Jesus and prayed, ' *Think of me when you come into your kingdom!*' And Jesus answered,

“Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis!” (Luk 23,43).

Midt under henrettelsen, blev det påske for ham. Han tog derfra til Paradis, fordi Jesus tog ham med til Paradis.

Gud lader det blive påske for det menneske, som har udspillet sin rolle her på jorden og ikke kan vente nogen sympati eller hjælp fra mennesker. Når vi ligger på vort dødsleje, da er det påske for os. Vi kalder på Jesus. Og han siger *“Sandelig siger jeg dig, i dag skal du være med mig i Paradis.”* Den korsfæstedes Jesus Kristus lever! **DET ER PÅSKE FOR MÆND OG KVINDER. DET ER PÅSKE FOR OS! Amen**

“Assuredly, I say to you, today you will be with me in Paradise.” (Luke 23:43).

In the middle of the execution, it was Easter for him. He went from there to Paradise because Jesus took him to Paradise.

God makes it Easter for the man who has played his part here on earth and cannot expect any sympathy or help from men. When we are on our deathbed, then it is Easter for us. We call on Jesus. And he says, *“Assuredly, I say to you, today you will be with me in Paradise.”* The crucified Jesus Christ lives! **IT'S EASTER FOR MEN AND WOMEN. IT'S EASTER FOR US! Amen**